
[2014-19-RE](#)

CAUSA 2014-19-RE

(Soria Donaire c/ CASS)

Aute del Tribunal Constitucional del 17-10-2014 relatiu al recurs d'empara 2014-19-RE

Número de registre 301-2014. Recurs d'empara

Aute del 17 d'octubre del 2014

BOPA núm. 62, del 29 d'octubre del 2014

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 13 de juny del 2014, per la representació processal del Sr. Miguel Gabriel Soria Donaire, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 28 de març del 2014 i contra l'aute del 22 de maig del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions objecte de recurs *“tot i dient que el Tribunal Superior de Justícia ha de motivar la seva sentència en dret, tot i donant resposta a la totalitat dels arguments adduïts per aquesta part”*;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 8 de juliol del 2014;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Isidre Molas Batllori;

Antecedents

Primer

L'empresa en què el Sr. Miguel Gabriel Soria Donaire va ser assalariat durant molts anys va deixar de pagar la seva cotització des del mes de gener del 2010 fins al mes d'octubre del 2011, tot i que sí que va declarar el salari del treballador.

Al mes de setembre del 2011, la CASS va donar a l'assalariat un extracte de punts de vellesa en el qual constaven com a punts adquirits tots aquells que havien estat declarats per l'empresari, inclosos els dels mesos no pagats.

Posteriorment, al mes de juny del 2012, la CASS va lliurar un altre extracte de punts en què distingia entre els punts adquirits i els punts no pagats.

Segon

El Sr. Miguel Gabriel Soria Donaire va presentar una petició davant la CASS en què demanava la restitució dels punts que figuraven com a adquirits en el primer extracte de punts de vellesa i que havien estat retroactivament anul·lats.

Tercer

La CASS va denegar aquesta petició en dues alçades (resolucions del 14 d'agost del 2012 i del 15 d'octubre del mateix any). La CASS considera que pel que fa al càlcul de les pensions de jubilació, els punts que s'han de tenir en compte són els punts efectivament declarats i pagats per les empreses.

Quart

El 24 de setembre del 2012, el Sr. Miguel Gabriel Soria Donaire va presentar una demanda jurisdiccional contra la CASS, que va complementar, el 5 de novembre del 2012, en què sol·licitava la restitució dels punts declarats en la seva totalitat, destacant el contingut de l'article 200.1 de la Llei de la Seguretat Social del 3 d'octubre del 2008 que disposa que "*l'import anyal de la pensió de la persona assegurada es calcula multiplicant el nombre de punts adquirits pel valor del punt anomenat preu de venda*". Segons el parer del demandant la Llei no fa cap distinció entre punts adquirits i punts pagats, és la CASS mateixa que ha introduït una distinció, tot i que en els seus certificats impresos ha fet figurar els punts adquirits, i és en relació amb aquests que s'ha de calcular la pensió de jubilació.

Cinquè

El 10 de setembre del 2013, la Secció Administrativa del Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar una sentència en què desestimava aquesta demanda i declarava que la decisió del Consell d'Administració de la CASS era ajustada a Dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

De manera substancial i d'acord amb la interpretació de l'article 97.5 de la Llei de la Seguretat Social, considera que en la branca de jubilació, els punts no pagats no poden ser presos en consideració.

Sisè

La representació processal del Sr. Miguel Gabriel Soria Donaire va interposar un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 28 de març del 2014, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquest recurs d'apel·lació i confirmava la sentència recorreguda de la primera instància.

Setè

La representació processal del Sr. Miguel Gabriel Soria Donaire va formular, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció, ja que els tribunals no havien donat resposta a la seva argumentació fonamentada en l'article 200.1 de la Llei de la Seguretat Social.

Vuitè

El 22 de maig del 2014, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute en què desestima aquest incident de nul·litat d'actuacions. Efectivament, considera que el demandant discrepa de la interpretació dels texts efectuada en primera i en segona instància i que aquest recurs es presenta com un recurs de tercera instància. Afegeix que tant la primera, com la segona instància han fet una aplicació literal dels texts i recorda que la preservació dels drets fonamentals no engloba, en cap cas, el dret a obtenir sistemàticament satisfacció davant els tribunals.

Novè

El 13 de juny del 2014, la representació processal del Sr. Miguel Gabriel Soria Donaire va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 28 de març del 2014 i contra l'aute del 22 de maig del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta part manifesta que l'article 200.1 de la Llei de la Seguretat Social contingut en el títol que concerneix la jubilació disposa literalment que "*l'import anyal de la pensió de la persona assegurada es calcula multiplicant el nombre de punts adquirits pel valor del punt anomenat preu de venda*". I que va demanar la restitució dels punts que havien estat declarats però no pagats per l'empresari en base a aquest article.

No obstant això, ni la sentència de la primera instància, ni la de la segona s'han pronunciat sobre aquest article.

Cita la jurisprudència constitucional sobre la vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant d'obtenir una resolució fonamentada en Dret que, segons el seu parer, és aplicable a aquesta

causa.

Efectivament, els tribunals ordinaris fonamenten les seves decisions en el contingut de l'article 97.5 de la Llei esmentada que es troba inclòs en una secció que tracta de la cotització de la branca general que disposa que la manca de pagament de les cotitzacions no comporta la pèrdua dels drets de les prestacions. Raonen que com que la Llei no preveu una disposició comparable en la secció de la jubilació els punts adquirits pel recurrent, però no pagats, no computen.

Ara bé, les lleis s'han d'interpretar amb les disposicions previstes de manera expressa i no pas amb les disposicions que no hi figuren. En aquest cas no hi ha cap omissió de la Llei, que preveu de manera expressa el pressupòsit que s'està discutint.

Després de definir les dues branques, conclou que aquestes no es poden comparar, ja que en la branca general es cobreixen prestacions per raó de despeses o pèrdua d'ingressos (i no es parla en cap moment de drets, ni de punts adquirits) i, en canvi, en la branca de jubilació es tracta precisament de retribuir els punts que han estat adquirits en concepte de jubilació. El concepte de dret i punt "*adquirit*" es troba únicament en aquesta branca.

La comparativa efectuada pels tribunals ordinaris no és possible; tanmateix, la causa de la vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret rau en l'omissió per part dels tribunals de l'aplicació de l'article 200.1 esmentat.

En definitiva si la CASS admet que el recurrent ha adquirit els punts en litigi, d'acord amb l'article 200.1 de la Llei de la Seguretat Social, aquests punts s'han de computar.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions objecte de recurs "*tot i dient que el Tribunal Superior de Justícia ha de motivar la seva sentència en dret, tot i donant resposta a la totalitat dels arguments adduïts per aquesta part.*"

Desè

El 8 de juliol del 2014, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, conformement a l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Efectivament, cap de les resolucions impugnades conté les vulneracions adduïdes pel recurrent, ja que no són incongruents, ni irraonables, ni contenen fonaments arbitraris o absurds. Aquestes resolucions donen una resposta cabal a la qüestió plantejada i és una resposta que es troba jurídicament raonada, tot i que aquesta no sigui del grat del recurrent.

Segons el parer del recurrent, la manca d'un pronunciament en relació amb les disposicions de l'article 200.1 de la Llei de la Seguretat Social fonamenta una incongruència omissiva i, per tant, la vulneració del dret a la jurisdicció. Ara bé, el Ministeri Fiscal cita la jurisprudència constitucional sobre aquest punt i recorda que no és necessari donar una resposta expressa i detallada a cadascun dels arguments que s'han emprat i que "*una vegada que s'accepta una via argumental, el rebuig dels arguments contraris pot ser explícit però també implícit o tàcit, sempre que s'entengui bé la fonamentació del dispositiu.*"

És evident que en aquesta causa, de la lectura de les resolucions impugnades se'n deriva una

fonamentació del dispositiu perfectament entenedora.

Fonament jurídic únic

La jurisdicció ordinària és l'única competent per a l'aplicació de la legislació, la seva interpretació i la valoració de la prova. El Tribunal Constitucional no pot substituir la jurisdicció ordinària en les seves funcions que aquesta exerceix amb competència exclusiva. El Tribunal Constitucional només és competent per entrar a examinar els aspectes constitucionals i d'acord amb una jurisprudència constant examina aquells casos en què les resolucions contenen *prima facie* elements incongruents o irraonables o raonaments arbitraris o absurds.

Les resolucions impugnades contenen raonaments lògics fonamentats en Dret i no són, per tant, incongruents o irraonables, no contenen fonaments arbitraris o absurds. Per consegüent, en virtut de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional procedeix declarar la no admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per manca de contingut constitucional.

Per tot allò que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2014-19-RE interposat per la representació processal del Sr. Miguel Gabriel Soria Donaire contra la sentència del 28 de març del 2014 i contra l'aute del 22 de maig del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 d'octubre del 2014.

Laurence Burgorgue-Larsen
Presidenta

Isidre Molas Batllori
Vicepresident

Pierre Subra de Bieusses
Magistrat Magistrat

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona